



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 14275/2023**  
**14.06.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Станчевски, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво града Ниша, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4026/2021 од 07.02.2023. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 4026/2021 од 07.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 4026/2021 од 07.02.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Нишу П 585/21 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље ББ и обавезан тужени да тужиљи на име фактичког заузећа на к.п. бр. .../... у .... „...“, укупне површине 1137 м2, уписане у ЛН бр. ... К.О. ..., ради изградње у улици ..., за површину од 29 м2 исплати износ од по 1.620,00 динара по 1 м2, односно укупан износ од 46.980,00 динара са законском затезном каматом од 18.05.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, тужба тужиоца АА којим је тражио да се обавезе тужени да му на име фактичког заузећа к.п. бр. .../... у ... „...“, укупне површине 1137 м2, уписане у ЛН бр. ... К.О. ..., ради изградње у улици ..., за површину од 29 м2 исплати износ од по 1.620,00 динара по 1 м2, односно укупан износ од 46.980,00 динара са законском затезном каматом од 18.05.2021. године до исплате, у предмету П 585/21 је повучена. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи ББ из ... накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 4026/2021 од 07.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена одлука о трошковима поступка садржана у трећем ставу изреке првостепене пресуде. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија. У конкретном случају тужени је изјавио посебну ревизију против другостепеног решења о трошковима којим је потврђено решење о трошковима садржано у првостепеној пресуди којим је тужени обавезан да тужилји ББ исплати трошкове парничног поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољени ревизијски разлог.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић